

Nieuwsbrief maart 2021

Lieve familie en vrienden,

Hier dan een update wat betreft onze terugkeer naar Madagaskar en Maroamboka, onze woonplaats. Gaat u er maar even goed voor zitten want dit keer is de nieuwsbrief wat langer dan u van ons gewend bent. We hebben dan ook heel veel te delen...

Aanloop naar onze terugreis

Het ging allemaal in ene zó snel. Zo ben je bezig met het vertrek in februari 2021 en zo wordt dat allemaal naar voren geschoven, naar begin januari. We waren al maanden bezig om te zoeken naar een oplossing wat betreft onze terugkeer. Er waren wel speciale vluchten vanuit Parijs. Maar ja, dan moet je eerst met het hele spul daar heen, en dan moest er ook nog even zo'n 1500 euro per persoon neer geteld worden. Toen keken we naar eventuele toeristische vluchten die nog toegestaan waren op een noordelijk eiland van Madagaskar... Dat leek veelbelovend. De toeristen zouden niet van het eiland af mogen maar dat was voor ons geen probleem geweest omdat we mensen kennen met een boot. Bovendien zouden wij niet als toerist vliegen want we hebben een residentiebewijs. Deze optie kwam ook te vervallen met de mededeling dat toeristen uit West-Europa geweigerd zouden worden. Ja, we hebben uiteindelijk zelfs gekeken naar de optie om op een vrachtschip naar Madagaskar te reizen. Maar de schepen mogen wel aanmeren maar niemand mag het schip verlaten.

De terugreis

U begrijpt dat we ontzettend blij waren dat er uiteindelijk een mogelijkheid kwam door middel van een humanitaire vlucht. Dat zou, zoals gezegd, eerst in februari gaan plaats vinden, maar die vluchten liepen ten einde en wij werden op het schema naar voren geschoven. Deze vluchten vertrokken vanaf Johannesburg, Zuid-Africa. Gelukkig vliegt KLM daar elke week meerdere keren op. Wat een meevaller! Een directe vlucht van iets meer dan 10 uur op Zuid-Afrika. Daar een nachtje op het vliegveld slapen en dan door met de humanitaire vlucht. Er waren nog andere passagiers en we moesten allemaal verdeeld worden over het vliegtuigje zodat het goed in balans zou blijven tijdens de vlucht. Het vliegtuig was dus klein en daarom moesten we over Mozambique vliegen om te tanken en vandaar maakten we de oversteek naar Madagaskar.

Op het vliegveld van Madagaskar werden we allemaal getest op Corona. Helemaal niet leuk hoor, zo'n staafje in je neus! Na wat gepraat te hebben mocht het bij de kinderen gelukkig in de mond. Het was een verademing om weer in een land te zijn met onverbeterlijk sociale manieren. Er kwam een douane-beambte naar ons toe. Hij had onze papieren (visa en residentiekaarten) in ontvangst genomen van het AIM-personeel. Hij stelde zich handenschuddend voor en begon direct Malagasy te spreken. Blijkbaar was hij op de hoogte dat wij dat óók spreken. Hij maakte een grap over of wij wel een geschenk voor hem hadden meegenomen. Jurgen draaide de grap om en lachend sloegen hij en de douane-beambte hun arm om elkaars schouders.

Verblijf in de hoofdstad

Van te voren hadden we aan ons vertrouwde hotel gevraagd of we bij hen in quarantaine mochten (in afwachting van onze test resultaten) Dat was geen probleem en ze stonden op de parkeerplaats met twee busje op ons te wachten. Wederom een goed weerzin! We hebben het heerlijk gehad in het hotel. Normaal koken we zelf maar we mochten nergens heen dus aten we 's ochtends en 's avonds in het restaurant. Het personeel was superblij om ons na zo'n lange tijd weer te zien. De kinderen konden heerlijk zwemmen en spelen in de speeltuin. Na drie dagen werden we gebeld met het bericht dat we geen Corona hadden.

We zijn ongeveer twee en een halve week in de hoofdstad gebleven. We moesten nog veel regelen maar niet geheel onbelangrijk, we wilden onze goede vrienden ook weer ontmoeten. Het was zó goed om elkaar weer (in het echt) te zien en te spreken.

Terug in Maroamboka

Inmiddels staan we weer met onze voeten in de modder... De modder van ons dorp. Onze vrienden en burens hadden vernomen dat we terug zouden komen dus was er rondom huis een grote schoonmaak georganiseerd.

Alle struiken waren gesnoeid, de greppel achter huis schoongemaakt en de veranda en het pad waren geveegd. Anders dan we gewend waren rond februari, was de weg naar huis prima begaanbaar. Het had al maanden niet meer hard geregend en dus was de weg keihard. Gelukkig is het regenseizoen nu écht begonnen. De mensen hebben lang moeten wachten maar kunnen zich nu weer verblijden om genoeg water voor hun rijstvelden.

Het was goed en ook emotioneel om iedereen weer te zien. We hebben elkaar vastgehouden en onze blijdschap naar elkaar uitgesproken. Men was vooral blij dat er nu weer eens wat zou gaan gebeuren in het anders zo rustige dorp. Tja, want als wij er zijn komt er misschien wel weer eens iemand met een helikopter op bezoek. Ja, het was erg rustig geweest het afgelopen jaar. Dit is de manier waarop mensen hier een compliment geven: *“We zijn blij dat jullie er weer zijn, het was veel te rustig.”*

Incasseren

Natuurlijk zijn we blij weer thuis te zijn maar het is ook emotioneel zwaar. We werden gelijk met de neus op de harde feiten gedrukt. De muizen en ratten hebben de verleiding niet kunnen weerstaan. De bedrading in de wasmachine zijn helemaal weg geknaagd, diverse schoolboeken zijn gebruikt als nest materiaal en één motorhelm is gebruikt als vulling voor hongerige muizenbuikjes. Schoon drinkwater was ook weer iets dat tot het verleden behoorde. Geen enkele waterpomp functioneerde nog en dus kregen we ons water, inclusief prut en dode beestjes, uit het rijstveld. Nou, probeer daar nou maar eens je kleren in de wassen. En dan onze internet verbinding. Er is een mast geplaatst in de buurt van ons dorp. We hadden dus gehoopt dat het internet beter zou zijn. Jammer genoeg heeft Telma (de provider van de mast) het besluit genomen om alleen een telefoonsignaal af te geven. We zijn dus nog steeds aangewezen op het signaal dat we krijgen van een mast die zo'n 11 kilometer van ons vandaan staat. Maar die provider lijkt gedacht te hebben dat het misschien goed was om het signaal te af te knippen. Onze verbinding, ondanks goed apparatuur, is dus slechter dan voorheen. Al met al was het dus wel even flink incasseren om weer thuis te zijn. Inmiddels zijn er plannen om achter ons huis een put te slaan. We zullen zien wanneer dat gaat gebeuren. Jurgen heeft daar niet op gewacht en heeft gelijk actie ondernomen waardoor er één pomp nu in ieder geval weer werkt.

Goed nieuws

Inmiddels zijn er alweer diverse bezoeken afgelegd. Zo is Jurgen ook bij Menja langs geweest en hij werd blij verrast. Menja heeft het afgelopen jaar niet stil gezeten. Hij is gewoon door gegaan met het vertaalwerk. Lukas is nu zo goed als af en de laatste hoofdstukken kunnen door Jurgen gedigitaliseerd worden. Maar dat was nog niet alles. Menja heeft Handelingen ook bijna klaar! Wat een geweldig nieuws om deze Bijbelboeken straks beschikbaar te hebben in de moedertaal van de Antanala.

Jurgen heeft Doris, de voorganger van een jonge gemeente, ook gesproken. Doris vertelde dat de gemeente gegroeid is van 15 naar zeker 60 nieuwe gelovigen. Ze gebruiken de Bijbelverhalen met platen als onderwijs.

Andere ontwikkelingen

Katja kwam tijdens een wandeltocht door het dorp een sterk ondervoed kindje tegen. Het kindje was twee maanden oud, maar zag er uit als pas geboren. De moeder had last van haar borsten en gaf vanwege de pijn niet of nauwelijks borstvoeding. In plaats daarvan gaven ze het kind gecondenseerde melk (dat heel zoete spul wat men in Nederland als topping gebruiken). Katja is direct begonnen met advies en heeft de moeder geholpen. Het was even schrikken voor de moeder. Zo direct en confronterend zijn ze hier niet gewend, men bemoeit zich liever niet met deze aangelegenheden. De moeder had eerst ook wel wat reserves maar nu luistert ze goed en vertrouwd ze Katja.

Het is emotioneel zwaar om van die kleine, magere kindjes te zien. Vandaag nog kwam er een jonge vrouw, op aanraden van de eerder genoemde moeder, met een baby van twee weken naar ons toe. Het bleek de oma te zijn. De moeder van dit kindje was afgelopen week plotseling overleden. Ook dit kindje werd nu gevoed met gecondenseerde melk. We hebben er op aangedrongen dat zij de borstvoeding kon overnemen van haar overleden dochter – ze heeft immers zelf nog een dreumes van twee aan de borst. Nu kwam de aap uit de mouw. Moeders voeden andermans kind niet, ook niet als dat betekent dat het kind overlijdt. Het is namelijk een taboe, het mag niet van de voorouders. Deze voorouders hebben dat ooit in hun 'onmetelijke wijsheid' zo beslist. Heel tragisch want flesvoeding is hier gewoon niet voorradig en de Heer heeft in Zijn wijsheid niet voor niets gezorgd dat moeders elkaars kinderen kunnen voeden.

De druk om het niet te doen is erg groot omdat men echt heel bang is voor de voorouders. *“Doorbreek jij een taboe? Dan zal alle onheilspellende gebeurtenissen wel jou schuld zijn.”* We hebben de oma verteld over weg van God en over hoe de Heer wil dat we voor elkaar zorgen: *“Heb uw naaste lief als uzelf.”* We vertelde over de macht van Jezus en waarom wij niet bang zijn voor de voorouders met al hun regels. Nu hoop je natuurlijk altijd op wonderen maar dat die niet altijd plaats vinden mag duidelijk zijn. De angst overwint vaak bij mensen. We hebben geholpen door melkpoeder uit de grote stad te halen (3,5 rijden).

Dan nog de moeder die met haar zieke dochter bij ons kwam. Ze waren al naar de dokter geweest. Deze gaf een vitamine injectie en dan moest het meisje van 10 weer snel opknappen. Of hij wel even geld vangen mocht... Katja bekeek het meisje en besloot er een Malaria-test aan te wagen. En ja wel, ze had Malaria. De meest agressieve soort (*Plasmodium falciparum*). We hebben het meisje onze eigen medicijnen gegeven en nu is het wachten op verbetering. Dit verhaal staat niet op zichzelf. Het meisje was de eerste in een lange reeks van kinderen en volwassenen die we inmiddels hebben getest en voorzien van medicijnen. We raakte snel door de tests heen en we hebben van de rit naar de grote stad gebruik gemaakt om ook malaria tests te kopen. Het is heel gek om op deze manier bezig te zijn met onze gewone werkzaamheden. Het ene moment ben je bezig met het onderwijzen van je eigen kinderen, het andere moment wordt er een kind binnen gebracht die zo ziek is dat ze niet eens meer zelfstandig kan drinken of eten – waarbij je de medicijnen gedwongen naar binnen moet gieten.

Een ander leven

U zult begrijpen heeft ons leven hier weer heel andere vormen aangenomen heeft dan in Nederland. De problemen die mensen, en wij ook, hier ervaren staan veer af van gemiddelde Europeaan. Genoeg eten, schoon drinkwater, ziekten, angsten, droogte, slechte gezondheidszorg, zijn allemaal primaire zaken die in Nederland gewoon netjes geregeld zijn.

Het is ook schakelen voor de kinderen. Toch doen ze het bijzonder goed. Ze genieten van het leven dat we hier hebben. Ze gaan het bos in of genieten van een vechtpartij tussen een grote zwarte spin en onze poes... dusss. Ze hebben ook alweer lekker gezwommen in de rivier en zijn daarna onder de modder thuis gekomen. Tijdens de regenachtige dagen spelen ze heerlijk met Lego dat we hebben kunnen meenemen uit Nederland. Inmiddels is het onderwijs ook weer volledig op gang gekomen. Dat is natuurlijk wel even flink aanpoten maar ze doen het heel goed. We zijn gezegend met kinderen die vooral blij zijn en graag nieuwe dingen ondernemen, kinderen die kunnen genieten van eenvoudige dingen.

Tot slot

We zijn dankbaar dat we de mensen hier mogen dienen in de wonderbare naam van onze Here Jezus Christus. Dat zeggen we niet omdat het zo mooi en christelijk klinkt maar omdat het een waarheid als een koe is! Jezus Christus is overwinnaar. Met Hem en alleen door Hem kunnen we de taboes, die hier heersen, doorbreken. Dit is een speerpunt van onze prediking: Jezus is overwinnaar en sterker dan welke voorouder dan ook. Alleen door Hem en met Hem mogen we bij God de Vader komen. We vragen u om ons dagelijks in uw gebeden op te dragen aan de Heer. Niet alleen ons maar ook de Antanala. Veel van de mensen hier zitten nog zo vast in de wereld van angst! Bidt dat ze Jezus zullen gaan erkennen als hun Heer en Redder. Bidt voor ons dat we stevig in onze schoenen zullen blijven staan. Op onze beurt bidden wij voor jullie, onze broeders en zuster in Nederland. Dat ook u een getuigen mag zijn voor de mensen om u heen. Dat ook u mag groeien in de liefde van de Heer.

Katja & Jurgen
Vanya, Issa, Abbey, Dani en Siemen Hofmann

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Volg ons

<https://www.jurgenekatja.nl/>
<https://eu.aimint.org/>
<https://gab.com/jurgenekatja>
<facebook.com/jurgenekatja>
<youtube.com/user/jurgenekatja>
<https://odysee.com/@jurgenekatja>

Contact

Jurgen & Katja Hofmann
Vanya, Issa, Abbey, Dani & Siemen
Postadres:
BP714, Antananarivo 101
Madagaskar
contact@jurgenekatja.nl
Contact persoon Nederland:
David Pavlotzky
Tel: +31 (0)6-54203683
Ga naar onze website voor
andere manieren van contact.

Geven?

<https://www.jurgenekatja.nl/geven/>
Of zelf:
IBAN: NL91 RABO 0155 6577 12
T.a.v.:
'AIM International' te Wageningen
O.v.v. :
Project Zendingwerk Madagaskar
Of voor de auto:
Project Zendingwerk Madagaskar –
auto*
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar
finance.nl@aimint.org
Tel.: 0317-712467

**Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.*

Gebeds/dankpunten:

Dankbaar zijn we, omdat:

- 1) we een grote God dienen;
- 2) we weer thuis zijn;
- 3) we ons gesteund weten door een grote achterban.

Bidt voor/dat

- 4) de angst van de mensen;
- 5) Wij ons gesterkt mogen blijven weten in de Heer;
- 6) we in alles op de Here mogen blijven vertrouwen;
- 7) de lokale christen mogen groeien in geloof;
- 8) rust!!

Waar wonen we?

Locatie Openstreet Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.59506/47.87529](https://www.openstreetmap.org/?lat=-18.7529&lon=47.59506)

Locatie Google Maps:
Maroamboka, Madagaskar-
[21.595055,47.875621](https://www.google.com/maps/place/21.595055,47.875621)

Disclaimer

We zijn heel dankbaar voor uw interesse in ons werk onder de Antanala mensen op Madagaskar. We waarderen de betrokkenheid en ondersteuning van de mensen die God om ons heen heeft gezet. Dit werk is veel groter dan ons gezin en zouden het niet alleen kunnen doen. U hebt zich ofwel opgegeven voor deze nieuwsbrief of u hebt een belangrijke rol gespeeld in onze levens waardoor we dachten dat u graag op de hoogte zou willen blijven wat betreft onze 'reis'. Als u de nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen kunt u zich afmelden via de link hieronder:

afmelden@jurgenekatja.nl